

VILÉMOVSKÉ

ČERVEN 2024
ROČNÍK 30.

NOVINY

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

ÚVODNÍ SLOVO, CHVILKA POEZIE

Vážení a milí spoluobčané,

vítám vás srdečně u dalšího vydání Vilémovských novin, tentokrát s červnovým datem.

Červen je vnímán hlavně dětmi, kterým tento měsíc končí další školní rok, a na závěr tohoto roku dostanou svá vysvědčení. Příjemnou tradicí závěru školního roku se stala tzv. školní akademie, kde nám naše děti předvedou pestrou škálu svého umu a dovedností. Jako každý rok, budeme i letos vítat nové „prvňáčky“, zároveň se rozloučíme s našimi „pátáky“, kteří budou od šestého ročníku navštěvovat jinou základní školu. Letošní školní akademie se bude konat v pátek 28. 6. 2023 odpoledne u sportovní haly a jste všichni srdečně zváni. A protože jsme letos díky nepříznivému počasí nemohli uspořádat tzv. Dětský den, máme na závěr letošní akademie připraveno i menší překvapení, které původně patřilo na oslavy dětského dne.

Na začátku měsíce června se také uskutečnila Olympiáda svazku obcí sever, která se koná každý rok na atletickém stadionu v Rumburku. Děti opět soutěžily v několika věkových kategoriích, celkově ve čtyřech disciplínách – skok do dálky, hod míčkem, běh 50m, resp. 60m a štafeta. Celkové umístění obcí bohužel není v době uzávěrky tohoto čísla známo, ale...

Dorotka Štrombachová, Stanislav Suk, Evička Bruheze, Dora Vejražková, Fanda Havlíček, Honzík Hanák, Květa Bucharová, Evička Kadová, Ondra Trávníček, Dan Krobot, Terka Černá, Mia

Lehrllová, Honzík Bubla, Kuba Krobot, Nathy Dos Santos, Romča Havlíček, Emička Zitová a Majda Kulhavá - naši mladí a malí reprezentanti, kteří naší malé obci udělali skvělou vizičku. A letos i na mezinárodní úrovni, neboť letošní ročník byl poprvé s účastí 4 sousedních německých měst. Jejich účast byla oceněna pamětní medailí a jejich výkony byly oceněny medailemi bronzovými, stříbrnými, ale i několika zlatými.

Evička Bruheze – stříbrná medaile skok do dálky
Fanda Havlíček – stříbrná medaile běh 60m
Dan Krobot – bronzová medaile hod kriketovým míčkem
Mia Lehrllová – bronzová medaile hod kriketovým míčkem
Alice Vejražková – bronzová medaile běh 60m
Honzík Bubla - zlatá medaile hod kriketovým míčkem
Majda Kulhavá – dvě zlaté medaile běh 60m a hod kriketovým míčkem, bronzová medaile skok do dálky

Na první pohled není pochyb o tom, že individuální výkony byly skvělé, zlepšení oproti loňskému roku parádní. Bohužel se z důvodu časové tísně a dalších organizačních důvodů nepodařilo vyhlásit celkové pořadí obcí, nicméně naše děti prokázaly sportovního ducha a rozhodně se mezi konkurencí jiných větších obcí a měst neztratily – myslím, že naopak.

Vám všem, milá děvčata a chlapci, patří velké poděkování za skvělou reprezentaci, parádní výkony i za samotné zvládnutí celého nabitého dne. Jsem na vás moc pyšný a moc vám děkuji, byli jste skvělí!

V neposlední řadě chci poděkovat i všem dámám, které se celý den staraly o všechny naše děti, a bez kterých by samotný den, včetně pře-

vozu na atletický stadion, neproběhl tak bezproblémově a v klidu. Díky!

Závěrem mi dovoluňte popřát všem krásný čas letních prázdnin, příjemně užitou dovolenou, velkou spoustu jen pozitivních zážitků a na závěr školního roku dětem samozřejmě jen to nejvysvědčení.

Srdečně váš
Bc. Zdeněk Černý
starosta

Chvilka poezie

Třináctý sál

Rozmotej ty moje srdeční zmatky,
drž mě ve své horké náručí dál,
dýchej pro mě na plné obrátky,
prosvětli ve mě můj třináctý sál.

Hádej, kolik skrývám v sobě tváří,
nalezní svou kněžku bílé magie,
opatruj tu pochodeň, co ve mě září,
přijmi pravdu, že jsi má pravá kopie.

Vystav mě svým snům a touhám,
vymaluj plátno mé duše úžasem,
skládej sbírky básní k mým nohám,
buď nad každým ránem mým Fénixem...

#neviditelnabasnirka

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

NOVÁ PERIODICITA VYDÁVÁNÍ VILÉMOVSKÝCH NOVIN

Vážení čtenáři našich Vilémovských novin, před šesti lety prošly noviny velkou designovou změnou, kdy následovala i změna obsahová. Z vašich reakcí a zpětnou vazbou jsme získali informaci o tom, že naše noviny mají mezi komunálními periodiky vysoký standard. Noviny sestavujeme v rámci naší redakční rady, která je ve složení Ing. Martin Klinger, Ing. Zdeněk Maier a Karel Bouček. Velkou pomocí nám je za Obecní úřad Vilémov paní místostarostka Gabriela Trojanová, která s námi řeší obsahovou formu a korekturu před tiskem.

Udržet tento standard stojí spoustu času a úsilí, které novinám věnujeme ve svém osobním volnu a zcela zadarmo. Abychom udrželi úroveň Vilémovských novin, rozhodli jsme se vzhledem k našim redakčním možnostem ke změně periodicity, která byla vedením obce odsouhlasena. Aktuální červenové číslo, které držíte ve svých rukách, je ještě měsíčník. Přes léto vyjde dvojčíslo na měsíce červenec a srpen, na které naváže první čtvrtletník.

Periodicita čísel bude cca tři měsíce dle obvyklých kulturních akcí v průběhu roku, aby se mohly otisknout plakátky (např. Masopust, Velikonoční Tvoření, Pálení čarodějnic, Školní akademie, Vilémovská pouť, Rozsvěcení stromu, Mikuláš, Silvestr,...). Začneme s vydáním v září jako „podzimního čísla“ (září, říjen), listopadové „zimní vydání“ (listopad, prosinec, leden), únorové „jarní“ (únor, březen, duben, květen) a červenové „letní“ (červen, červenec, srpen).

Z analýzy sledovatelnosti příspěvků na webu a sociálních sítích lze jednoznačně potvrdit, že se čtenářské portfolio přesouvá ke čtenářům elektronických vydání. Odběr tištěných vydání se snižuje, snížili jsme již i náklad a navyšuje se nám online sledovanost. Pozvánky a aktuální informace tak budou distribuovány dále na sociálních sítích a ve Vilémovských novinách s předstihem, aby se k informacím dostali i čtenáři tištěných vydání.

Nová čísla budou svým obsahem rozsáhlejší, ale díky delší periodicitě to nijak nezatíží

obecní rozpočet a lze naopak očekávat i mírnou úsporu. Pro porovnání běžné 12ti stránkové vydání vyšlo naši obec na 22,73 Kč/ks bez DPH, což při nákladu 250 ks stálo 5.682,5 Kč bez DPH za jedno měsíční vydání. Nově bude předpokládáno 24ti stránkové vydání stát 53,00 Kč/ks, což při stejném nákladu je 13.250 Kč.

Věříme, že touto změnou neztratíme Vaši čtenářskou přízeň, a že se i nadále budete těšit na nová vydání Vilémovských novin. Pokud by se někdo z řad čtenářů a občanů rád přidal do týmu a stal se přispěvovatelem, rádi se s ním setkáme a navážeme spolupráci. Kontaktovat nás může přes obecní úřad nebo emailem redaktoribezhranic@gmail.com. Na viděnou v letním dvojčísle!

Ing. Martin Klinger
předseda redakční rady

ZDROJ: PETR KUREL

„KDYBYCH TEHDY ZŮSTAL V TEPLICÍCH, MOHL JSEM HRÁT VYŠŠÍ SOUTĚŽE, ALE I TAK JSEM ZA SVOU KARIÉRU VDĚČNÝ“, ŘÍKÁ PETR KUREL

V aktuálním rozhovoru vám představíme příběh fotbalové ikony našeho místního fotbalového klubu, Petra Kurela. V rozhovoru se dozvíme, kdo ho přivedl k fotbalu. Petr zavzpomíná také na své začátky ve vilémovských týmech, na přestup do akademie Teplic a na náročné období, kdy se musel vrátit domů. Hovoříme o významných okamžicích jeho kariéry, včetně úspěchů a zranění, a také o tom, jak se stal nepostradatelnou součástí vilémovského týmu.

■ Petře, kdo tě přivedl k fotbalu?

K fotbalu mě přivedl děda Horst Schröter, v mých čtyřech nebo pěti letech, za což mu jsem dodnes vděčný. A děda Standa Kurel mi v prvních fotbalových krůčcích také pomáhal, a dokonce i v pokročilém věku si nenechal ujít skoro žádný domácí zápas, ve kterém jsem hrál. Ještě musím také zmínit mého strýce Standu Kurela – tito tři jsou osobami, které mě nasměrovaly k fotbalu.

■ Takže od čtyřech až pěti let jsi měl o sportu číslo jedna jasně?

Od nějakých čtyř let jsem se věnoval různým sportům. V zimě to byl hokej na rybníku, v létě tenis, vybíjená a spousta dalších her. Jezdili jsme na výlety na kolech, což bylo skvělé. Dnes, když se podívám zpět, vidím, jak moc se doba změnila. Jsem nesmírně vděčný své rodině, že mě k těmto aktivitám vedli. S odstupem času si uvědomuji, jak moc mi to dalo a jsem za to velmi vděčný.

■ Říká se, že tvůj děda byl vynikající brankář. Pamatuješ si alespoň trochu na jeho zápasy?

Mám jen mlhavé vzpomínky na konci jeho kariéry, kdy chytal. Vedl mě k fotbalu od malých krůčků, ale bohužel brzy onemocněl. Když mi bylo devět let, těžce onemocněl a v mých třinácti letech zemřel. I když to bylo těžké, cítil jsem ještě větší motivaci něco dokázat i kvůli němu.

ZDROJ: WWW.SKVILEMOV.CZ

■ Celé dětství jsi strávil ve vilémovských týmech. Vzpomeněš si na tehdejší trenéry?

Ano, od přípravy po mladší a starší žáky jsem hrál ve Vilémově. Rád vzpomínám na trenéry, jako byli pan Hlava, Milan Vichterey a Pepa Novotný z Poustevny. Každý z nich měl na můj vývoj velký vliv.

■ A potom jsi dostal příležitost přestoupit do akademie ligových Teplic.

Po ukončení studia na základní škole ve Velkém Šenově jsem měl přihlášku do Varnsdorfu na sportovní školu, ale na poslední chvíli se naskytla možnost jít do Teplic na sportovní fotbalovou školu spolu s Jirkou Kopřivou. Byla nám dána možnost jet na zkoušku a zahrát utkání za starší žáky Teplic. Tam se nám s Jirkou povedl společný zápas a po zápase nám oznámili, že nás berou jak na školu, tak do ligového dorostu Teplic.

Pro mě jako kluka z vesnického fotbalu to byl obrovský skok. Byl jsem zvyklý na dvouměsíční prázdniny, lítání s kamarády a děláni různých blbostí. Najednou po deseti dnech jsem byl sám na internátu a začaly fázové tréninky. Nechci lhát, s odstupem času mi ukápla slza a chtěl jsem to po týdnu zabalit. Ale nakonec jsem se kousnul a společně s Jirkou jsme tu těžkou chvíli překonali a snad jsme neudělali ostudu.

■ Vzpomeněš si z té doby na nějaké spoluhráče, které by mohli naši čtenáři znát?

Ano, hrával jsem například s Martinem Feninem, Jakubem Marešem, Jiřím Pimparou, Tondou Rosou a Tomášem Vondráškem. Potkával jsem se také s Tomášem Smolou, se kterým jsem dodnes velký kamarád. V kontaktu jsem také s Radimem Breitem. Takže pár kamarádů mělo hezkou fotbalovou kariéru. Někteří pokračují dál, někteří už ze zdravotních důvodů kariéru ukončili. Je pěkné si takhle vzpomenout, že jsem měl tu čest s nimi trénovat a zahrát si krásné mistrovské zápasy.

Platil jsi za velký fotbalový talent srovnatelný s tvým spoluhráčem a bývalým reprezentantem Martinem Feninem. Co se stalo, že jsi to nakonec nedotáhl tak daleko, jak sis asi sám představoval?

Bylo to složité období. Po úspěšném půlroce, kdy jsem dal devět gólů, mě přeřadili ke starším dorostencům, kde byla obrovská konkurence, hráli tam například zmínění Martin Fenin a Jakub Mareš. Nevyrval jsem se s tím dobře, přestalo se mi dařit, dělal jsem různé hlouposti, a nakonec jsem se musel vrátit domů. Byla to obrovská škola života.

Vrátil ses tedy zpět do Vilémova. Jaký to byl návrat?

Když se na to dívám zpětně, tak si občas říkám, že jsem se měl zachovat jinak, ale je pozdě litovat. Dopadlo to asi tak, jak mělo. Zvolil jsem návrat domů. Od 17 let jsem začal hrát za vilémovský „A“ tým vedený trenérem Suchomelem.

V tu dobu se Vilémov nacházel na sestupových místech a pan Sklenář oslovil trenéra Suchomele. Ten dal dost prostoru mladým hráčům. Ve Vilémově jsem zažil krásnou partu a hrál jsem s mnohými skvělými hráči. Troufnu si říct, že kdyby měli někteří z nich trochu více štěstí, mohli hrát vyšší soutěže. Ale tak to ve sportu chodí, často je to o tom být na správném místě a mít štěstí na lidi, které člověk potká.

Zažil jsem tady nádherné roky se skvělou partou a skvělým, pro mě osudovým, trenérem panem Suchomelem. Celkem třikrát jsme postoupili do divize. V sezóně 2008/2009 se mi podařilo být nejlepším střelcem napříč všemi soutěži od krajského přeboru do 1. ligy, s osmadvaceti brankami, na což jsem velmi hrdý. Ale musím zmínit, že bez kluků bych na tu metu nedosáhl.

Když jsi se v 17 letech vrátil do Vilémova, měl jsi potom ještě šanci, nebo spíše myšlenky, dostat se na vyšší úroveň?

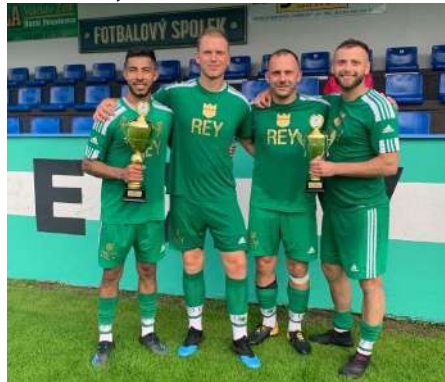
Já jsem se po tom, co jsem udělal tu chybu v Teplicích, chtěl o to víc zakousnout a napravit ji svými výkony na hřišti a třeba si angažmá ve vyšší soutěži.

Myslím, že přechod z dorostenecké do dospělé kategorie se mi povedl. Zachránili jsme Vilémov v Krajském přeboru. Mně samotnému se povedlo vsítit pár branek do sítí soupeřů. Další sezónu jsme začali hrát úplně jiným stylem, než na jaký byli naši fanoušci zvyklí. Začalo se vyhrávat, mně se dařilo dávat víc než dost gólů, a tím pádem přišla i nabídka z Varnsdorfu. Kontaktoval mě bývalý ligový trenér Zbyněk Busta, ať přijedu po konci sezony na jeden trénink, po kterém bychom se případně s ředitelem klubu panem Gabrielem domluvili na podmínkách spolupráce. Byl to rok 2009, kdy my jsme poprvé postupovali do Divize a Varnsdorf působil ve třetí lize. Byl by to pro mě dost výrazný skok, a tak jsme se po domluvě s panem Gabrielem a panem Liborem Sklenářem dohodli, že ve Vilémově zůstanu ještě půl rok, abych se adaptoval na vyšší úroveň, kterou představovala Divize, a až poté bych přestoupil do třetiligového Varnsdorfu.

Souhlasil jsem, vše šlo podle plánu, mně se dál dařilo. Jenže přišel první zimní přípravný zápas v Novém Boru, kde jsem si vážně zranil koleno. Musím zmínit, že už šlo o druhé zranění kolena. První přišlo v roce 2006 v zápase proti Roudnici, kdy jsem běžel sám na bránu a brankář mi skočil pod nohy a zranil mě. Na trávníky jsem se vrátil v roce 2007 a postupně jsem se dostal do původní formy, která vyvrcholila právě už zmiňovanou postupovou sezónou, ve které jsem vsítil 28 gólů a byl jsem vnitřně přesvědčený, že je ten nejvyšší čas udělat krok v kariéře dál. Takže po domluvě, ještě půl roku zůstat s Vilémovem v Divizi před přesunem do třetí ligy, jsem se šestnáctého ledna 2010 v přátelském utkání zranil a můj sen vzal za své. Dodnes mám tu chvilku před očima.

Jak jsi po téhle smolné události, kdy jsi přišel o šanci hrát ve vyšší soutěži, dokázal najít motivaci se vrátit a dál hrát fotbal?

Říkal jsem si, že se to asi neděje náhodou, že je něco špatně, když se fotbalista během pár let dvakrát vážně zraní. Neříkal jsem si, že je všechno ztracené, ale věděl jsem, že návrat na trávníky bude hodně složitý.

ZDROJ: PETR KUREL

Ale nevzdal jsi to a opět jsi se vrátil...

Nakonec trval návrat kupodivu pouze 7 měsíců. Dneska mi hodně lidí říká, a musím uznat, že asi měli pravdu, že jsem to uspěchal. V roce 2011 mi to operované koleno prasklo znovu, takže jsem musel podstoupit plastiku. Dostal jsem štěp od dárců a bylo mi řečeno, že ho tělo nemusí přijmout. Přesto jsem šel do toho rizika a po návratu jsem pokračoval v hraní fotbalu. Avšak po několika dalších měsících se koleno opět ozvalo a věděl jsem, že je zle. Následovalo mnoho cestování po doktorech a po několika návštěvách v Praze u doktorů Váchala a Petra Nováka mi bylo sděleno, že pokud se fotballem neživím, měl bych ukončit fotbalovou činnost. Bez fotbalu jsem byl asi rok, když jsem dostal nabídku od pana Sklenáře, jestli bych se nechtěl nadále věnovat fotbalu a zároveň postupně převzít funkci vedoucího mužstva po panu Třešňákově. V této funkci jsem dodnes.

Ale funkce ve vedení klubu ti nestačila, vid?

Ta práce mě naplňovala a stále tomu tak je, ale pořád jsem měl v hlavě to, že se chci ještě na hřiště vrátit. Byl rok 2012, tou dobou jsem po zranění skoro rok a půl nehrál. Tuhle mou vlastnost mi moje rodina vycítá, jenže já mám na to odpověď, že nikdy nevíš, kdy je to opravdu naposledy.

Mám výborný vztah s naším trenérem Františkem Dužarem, respektujeme se a vzájemně si pomáháme. Kdykoliv mi zavolá, jestli bych klukům mohl na hřišti pomoci, tak mu nikdy neřeknu ne. Mám mužstvo rád a užívám si to, dokud mezi nimi můžu být. Dá se říci, že mi pan Dužár tehdy vrátil chuť k fotbalu, za což mu jsem dodnes vděčný.

Ty dodnes podstupuješ s týmem všechny tréninky, aby ses udržoval v kondici a mohl do zápasu nastoupit?

Přiznám se, že jsem z toho rytmu trochu vypadl. Před rokem jsem se v rámci benefičního utkání, které mi pan Sklenář s vedením klubu uspořádali, oficiálně loučil s kariérou. Ale lidé mi říkali, že to není moje poslední utkání, že budu v budoucnu potřeba. S šířkou kádru je to, nejen ve Vilémově, ale v celém okolí, špatné. Holt musím občas zaskočit, ale uvědomuju si, že to je docela velké riziko, bez adekvátní tréninkové přípravy se samozřejmě zvyšuje riziko dalšího zranění.

Jen dodám, že z pozice útočníka ses po zmiňovaných zraněních postupně přesunul na stopera a minulý měsíc jsi dokonce odehrál v Oldřichově celé utkání v brance a jistil mužstvu záda při výhře 8:2.

Je to tak, se spoluhráči jsme se smáli, že to byl poslední post, který jsem zatím neokusil. Já jsem takový blázen pro všechno. Zkrátka kam mě postaví, tam si stoupnu, abych týmu pomohl.

V říjnu 2022 jsi nastoupil ke svému čtyřstému zápasu v barvách Vilémova, což je úctyhodné číslo, když vezmeme v potaz veškerý čas na marodce.

Jsem za to číslo vděčný a jsem moc rád, že to bylo právě za Vilémov.

Společně s Martinem Vaňákem, který ovšem není původem z Vilémova, jsi jediným Vilémovákem v týmu. Jak to vidíš s budoucností vilémovské kopané?

Martin sem přišel tuším na začátku roku 2011, takže už tady nějaký ten rok je. Je to člověk, kterého mám moc rád, řekl bych, že je to moje krevní skupina. Fotbalem doslova žije. Klobouk dolů před jeho výkony v brance v jeho letech. Co se týče budoucnosti, tak v tomto směru se teď otevírá akademie, ze které by časem mohli vzejít hráči pro áčko. Já jsem moc rád, že se tady pro mládež začalo něco dělat, i když je to strašně složitý proces. Věkově to dát dohromady, aby se mohla hrát nějaká soutěž, je de facto nemožné. A když vidím, jaké pokuty se za nedostatek mládežnických týmů udělují, je to člověku až líto. Pevně však věřím, že z nové fotbalové akademie se nějaké talenty pro mužský tým najdou.

Dobře, ale než za třeba deset let pro dospělý fotbal vyrostete, tak co do té doby?

To je dobrá otázka. Já se toho strašně bojím. Až pan Sklenář nebude vykonávat funkci manažera klubu, tak se obávám, že tady je celkově po fotbale, protože tenhle člověk tady nemá bohužel žádného nástupce, který by ho dokázal nahradit. Pevně věřím a doufám, že tady s námi bude co nejdéle. Chtělo by to, aby vychoval nějakého nástupce.

Nemůžeš jím být ty?

Nevím, těžko říct. Možná je to jedna z možností. Neříkám, že bych se tomu bránil, ale vím, že bych se toho musel spoustu naučit. Pana Sklenáře obdivuju za to, co vilémovskému fotbalu obětoval a co pro něj do dneška v jeho letech s takovou energií dělá. On fotbalem žije, jsme spolu v takřka dennodenním kontaktu, kdy řešíme doplňování kádrů, otázku mládeže, či tréninky, schůze a podobně. On je další člověk, kterého musím zmínit. Bez něho bych nebyl tam, kde jsem. Podal mi pomocnou ruku, za což mu chci poděkovat. Vděčím mu za hodně. A nejen já. On vybudoval krásný areál se dvěma travnatými plochami a skvělým zázemím. Když objíždíme jiné týmy z kraje a vidím jejich zázemí, tak si myslím, že nám minimálně třičtvrtě mužstev může závidět.

Od příští sezony bude Vilémov nastupovat k zápasům v rámci Libereckého kraje. Jak se na to díváš? Souhlasíš s tímto krokem?

Za mě je to příjemná novinka. Docela se na to těším, protože je to změna. Pokud mě paměť neklame, a bavil jsem se o tom i s panem Sklenářem, tak je to změna po 25 letech. Myslím, že to bude zajímavé i pro diváky, protože poznají zase jiné soupeře. A co se týče finanční stránky, tak na té ušetříme dost peněz díky menším vzdálenostem. Časem uvidíme, jestli to byla správná volba nebo ne. Ale já jsem pro.

Zmínil bych další jména, která se pojí s tvou kariérou ve Vilémově. Po celou dobu, co jsi zde, je kromě Libora další neodmyslitelnou součástí týmu i Jaroslav Zbončák, asistent trenéra a správce hřiště. Co on znamená pro mužstvo?

ZDROJ: WWW.SKVILEMOV.CZ

Ano, Jarďa je velmi důležitý článek našeho týmu. Jsem vděčný, že ho máme jak na hřišti, tak v kabině, co se týče trénování. Můžu ti říct, že i dnes v jeho 70 letech, když si s námi jde na tréninku zahrát, tak si zaslouží můj obdiv. Pořád to v sobě má. Mám s ním velmi dobré vztahy a také tu čest, že si s ním tykám. Více takových lidí, jako je Jarďa.

Dále nemůžu zapomenout na maséry – já jsem zažil ze začátku tvého tatku (Zdeňka Maiera st., pozn. red.), potom pana Gyečuka a nyní paní Evu Čudovou. Samozřejmě další důležitou postavou je pan Petr Horák, který také dělá velké množství práce. Dalšími nepostradatelnými články klubu jsou pánové Jiří Smetana a Vladimír Švitorka. Lidí, kteří pro vilémovský fotbal dělají svůj díl práce, je více, nerad bych na někoho zapomněl.

Na koho ale nesmím zapomenout, Zdenko, je již zesnulý pan Ludvík Třešňák. Obrovská osobnost klubu. Vždycky, když si na něj vzpomenu, tak se pousměju, protože on neuměl zkazit srandu. Pro vilémovský klub toho vykonal mnoho a chybí nám.

Mezi fanoušky jsi velmi oblíbený. Rád s nimi vzpomínáš na zlaté časy vilémovské kopané?

Jsem samozřejmě rád, když s někým mohu vzpomínat na tu dobu, kdy jsme několikrát postoupili do vyšších soutěží a celkově se dařilo. Když mi někdo řekne, že jsem pro Vilémov nějakou práci odvedl, tak to samozřejmě zahřeje u srdce.

Chtěl bych poděkovat za to, že jsi mě oslovil ohledně rozhovoru. Potěšilo mě to. Poděkovat bych chtěl starostovi a celému vašemu kolektivu za to, co pro naši obec děláte. Smekám před vámi. Držím palce, ať máte sílu v tom pokračovat dál a ať je Vilémov ještě krásnější než teď.

Úplným závěrem chci dodat, že bez mnoha lidí, kteří se v mé kariéře nějakým způsobem angažovali, bych na tu úroveň, kterou jsem hrál, nedosáhl. Proto ani moc nelituji toho, že jsem z těch Teplic v 17 letech odešel. Kdyby to tak nedopadlo, nezažil bych ta krásná léta, která jsem prožil zde ve Vilémově. Prostě to tak asi mělo být. Podívej se na jiné hráče. Někdo měl třeba krásnou profesionální kariéru, ale potom jeho hlava nezvládla slávu a peníze a ten člověk nedopadl dobře. Jsou zkrátka různé životní a sportovní osudy.

Člověk se pořád učí a musí být vděčný za to, co měl a co má. Musíme si užívat života, neboť je krátký. Na úplný závěr bych chtěl zvlášť poděkovat mojí mamince Romaně Kurelové a babičce Vlastě Schröterové. Tyto dvě osoby mi od začátku ve všem pomáhaly a bez nich bych nic nedokázal.

Petra Kurela nelze vnímat jen jako fotbalistu, ale především jako symbol nezdolného ducha a oddanosti. I přes všechny výzvy, kterým čelil, zůstal věrný svému klubu a neustále přispívá k jeho úspěchům. Jeho příběh je inspirací nejen pro mladé sportovce, ale pro každého, kdo čelí obtížím a přesto pokračuje dál.

Petrův přístup a nadšení pro fotbal zůstávají i dnes zdrojem motivace pro jeho spoluhráče a fanoušky. Jeho dlouhá kariéra v barvách SK Vilémov ukazuje, jak důležitá je láska ke hře, podpora rodiny a přátel a nikdy nehasnoucí vášeň pro sport. Děkujeme Petře za vše, co jsi pro náš klub udělal a stále děláš.

Ing. Zdeněk Maier

ZDROJ: WWW.SKVILEMOV.CZ

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO ČASU

Nalézt místo, kde byla pořízena minulá úvodní fotografie, bylo zřejmě lehké. Každý určitě poznal, že fotografie vznikla z balkonu vily továrníka Heinricha Kumpfa, dnešní budovy obecního úřadu č. p. 172. Budova zcela vlevo stojí dodnes a jedná se o č. p. 157 rodiny Petters, kde žily Hedwika, Rudolf a Robert, který byl učitelem. Nejvíce v pozadí, na místě dnešních garáží u bytoven stála budova, které se říkalo Walke. Jednalo se o budovu, kde se provádělo valchování, tzn. zhušťování a zplstování povrchu vlnářských tkanin, plstí a pletenin, zejména pro průmysl umělých květin.

Zcela uprostřed, jako největší budova, je hospodářská usedlost právníka Dr. Petterse, který hospodářství pronajímal. Napravo je malý domek správce hospodářství Josefa Studnitschky a velký hospodářský dům ve tvaru písmene "L", kde v té době byly i byty pro zaměstnance hospodářství. Jmenovitě to byly ve třicátých letech rodiny Wendolina Hilleho, Gustava Stefana a Wenzela Fischera. O budově v popředí vpravo jsme si již psali v jednom z minulých čísel VN. Jedná se o č. p. 1, které stálo na hraně dnešní křižovatky u obecního úřadu. V meziválečném období dům vlastnil Heinrich Richter, syn Emanuela Richtera, spoluzakladatele místního sboru dobrovolných hasičů a vnuk starosty a někdejšího rychtáře Franze Richtera. Právě z dob, kdy byl Franz Richter místním rychtářem, dostala budova název "Altes Gericht – Starý soud či rychta". V meziválečném období již budova nesloužila

jako rychta, ale jako bytový dům a provozovna kadeřnictví Ludwiga Röska. Nájemníky byly rodiny Alfreda Storma, Augusta Porsche a Eduarda Porsche.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Dnešní pohled z balkonu obecního úřadu naskýtá úplně jiný pohled na tuto část obce. Naprostá většina původních domů je pryč a nahradila je nová zástavba. Pro porovnávací snímek je vhodnější zimní období, neboť přes zeleň není dostatečně dobře vidět.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Mezi aktuální úvodní fotografií a snímkem z dnešních dnů najdeme pramálo společného. Snímek je pořízen z místa křižovatky u dnešních č.p. 266, č.p. 290 a DPS. Hospodářský dům č.p. 17 již nestojí, bytová část dvora také ne. Dnešní příjezdová cesta k bytovkám, garážím a koupališti byla původně průjezdem do dvora hospodářství a dále bylo možné pokračovat poľní cestou na Ječný vrch směrem do Lobendavy. Na snímku stojí za povšimnutí, že nové domy od č. p. 266 až 271 stojí nad původně otevřeným korytem potůčku. Je znatelné zábradlí a vyvýšení pro případné vylití vody.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Ing. Martin Klinger

VILÉMOVSKÁ

U SPORTOVNÍ
HALY

POUŤ 10. 8. 2024

od 10:00

10:00 **MyšMaš** interaktivní písničkové pásmo pro děti

11:30 **Brontosauři revival**

13:00 **Markéta Suková,
Jitka Heciková**

14:30 **Milan Peroutka & Perutě**

16:00 **Civilní obrana**

17:30 **Leona Machálková**

19:30 **The Backwards**

21:00 **AC/DC TRIBUTE Pardubice**

22:30 **Hot Wings**

— Moderátor Marek Fotr

Vilémov u Šluknova
oficiální stránka

› DOPROVODNÝ PROGRAM:

Turistický vláček, jízda na koních, malování na obličeje, výstava

www.vilemov.cz

› **POUŤOVÉ ATRAKCE LUNAPARK FIALA**

(autodrom, lavice Avengers, Star Wars, Break Dance,
Létající labuť, nafukovací hrady, dětský kolotoč, střelnice)

› atrakce v provozu již od pátku 9.8.2024 do neděle 11.8.2024

› rozmanitý stánkový prodej a bohaté občerstvení zajištěno

VILÉMOV

VSTUPNÉ **50 Kč**, DĚTI DO 15 LET **ZDARMA**

OBEC VILÉMOV VE SPOLUPRÁCI
SE ZŠ A MŠ VILÉMOV A SDH VILÉMOV
VÁS SRDČNĚ ZVOU NA:

ŠKOLNÍ AKADEMIE 2024

**V PÁTEK 28. ČERVNA 2024
OD 17.00 HOD.**

U SPORTOVNÍ HALY VE VILÉMOVĚ

MŮŽETE SE TĚŠIT NA:

- ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY
- VYSTOUPENÍ DĚTÍ Z MŠ A ROZLOUČENÍ PŘEDŠKOLÁČKŮ SE ŠKOLKOU
- VYSTOUPENÍ DĚTÍ ZE ZŠ A "ROZLOUČENÍ" PÁTÁKŮ
- MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ
- DĚTSKÁ HASIČSKÁ PĚNA (POUZE, POKUD POČASÍ DOVOLÍ - **SUCHÉ OBLEČENÍ S SEBOU!**)

V PŘÍPADĚ NEPŘÍZNIVÉHO POČASÍ SE AKCE PŘESUNE DO SPORTOVNÍ HALY.

TATO AKCE JE ČÁSTEČNOU NÁHRADOU ZRUŠENÉHO DĚTSKÉHO DNE.
ZVÁNÍ JSOU VŠICHNI VILÉMOVŠTÍ!

TĚŠÍME SE NA VÁS!

ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÁ ŠKOLA VILÉMOV

SDH
VILÉMOV

POZOR, VÝLUKA!

DOPRAVA
ÚSTECKÉHO
KRAJE

Informace o mimořádných změnách na linkách DÚK

S PLATNOSTÍ OD:

1. 7. 2024

DO:

30. 11. 2024

Uzavírka silnice Mikulášovice-Vilémov

JSOU DOTČENY LINKY:

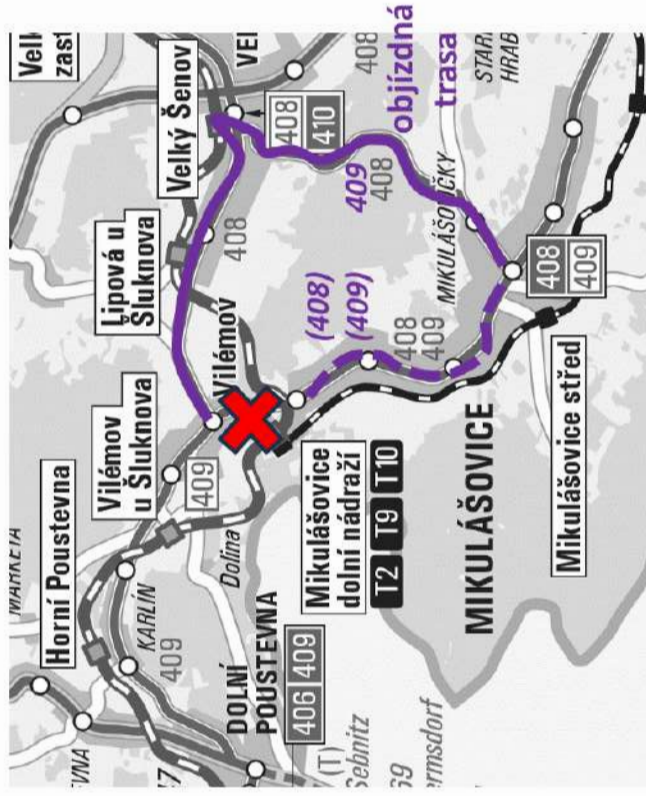
408, 409

NÁHRADNÍ OPATŘENÍ:

Z důvodu uzavírky silnice mezi Mikulášovicemi a Vilémovem jsou linky 408 a 409 vedené po objízdné trase. **Na obou linkách platí výlukové jízdní řády!**

Linka 409 jede převážně z Mikulášovic, střední škola do Velkého Šenova s možností přestupu na linku 410 směr Šluknova a Vámsdorf (a opačně) do Vilémova a dále Dolní Poustevny. Do dolních Mikulášovic je převážně zaveden přestup na náhradní autobus.

Linka 408 je ve větší míře v úseku Mikulášovice-Vilémov nahrazena linkou 409. Spoje přes Cisařský a Janovku jsou omezeny. Spoje do Rožan jsou vedeny v mírně odlišných časových polohách.

Omlouváme se za dočasné ztížené podmínky cestování.

Datum aktualizace: 11. 6. 2024

FOTO: MGR. JITKA VEJRAŽKOVÁ

ČESKO-NĚMECKÉ HRY OBCÍ V ATLETICE DĚTÍ

Ve čtvrtek 6. června se na atletickém stadionu v Rumburku opět konala olympiáda, na níž si ve čtyřech disciplínách – hodu, skoku dalekém, sprintu na 50 respektive 60 metrů a štafetě 4x100 metrů – změřily síly děti z obcí Šluknovského výběžku. A jelikož bylo letos toto klání zastřešeno projektem Česko - německého sportovního setkání „ATLETICKÁ OLYMPIÁDA OBCÍ A MĚST Svazku obcí Sever a příhraniční města a obce Německa“, mezi soutěžící děti přibýly ještě ty ze čtyř obcí ze sousedního Německa.

Stalo se už hezkou tradicí, že se povedené akce účastní i „Vilémováci“, a tak se početná skupinka vilémovských dětí a dam pověřených dohledem a hlavně povzbuzováním, podporou a hecováním sportovců, naskládala ráno do aut a vyrazila zápolit s ostatními výpravami.

Na stadionu jsme již tradičně nafasovali slušivá zelená trička, abychom se v houfu lépe rozeznali. Po slavnostním zahájení a navázání prvních kontaktů s kamarády odjinud, při společném spontánní hře s míčem, začaly ostré boje hned na několika stavištích najednou.

Naděje vilémovského sportu – Dorotka Štrobachová a Staník Suk se s atletikou seznamovali hrovou formou v nesoutěžních disciplínách. Ostatní ostřílení vilémovští atleti ve věku od sedmi do patnácti let se nezalekli náročné konkurence a se svými úkoly se poprali bojovně a s maximálním nasazením. O tom, že se jim vedlo nad očekávání dobře, svědčí konečné pořadí. Vilémov letos obsadil krásnou sedmou příčku ze čtrnácti zúčastněných obcí! Loni to bylo, tuším, předposlední místo (ani to ovšem nebylo zadarmo!). Takový posun kupředu už ve sportu něco znamená! Pochvalu si zaslouží všichni – nikdo se neztratil, nikdo nezapadl, každý bojoval do posledního dechu a přidával bodičky do celkového součtu. Vynikajících výsledků dosáhlo hned několik dětí a

medaile si domů odvezli: Majda Kulhavá za hod kriketovým míčkem (1. místo za obdivuhodný výkon 51,57m), za sprint na 60 metrů (1. místo za 8,82s) i za skok daleký (3. místo za 409cm); Mia Lehrlová za hod kriketovým míčkem (3. místo za pokus dlouhý 39,60m); Alice Vejražková za sprint na 60metrů (3. místo za 9,42), Evička Bruheze za skok daleký (2. místo za skvělý výkon 298cm); Honza Bubla za hod kriketovým míčkem (1. místo za 49,60m) a Fanda Havlíček za sprint na 50metrů (2. místo za 8,68). Třetí místo ve skoku dalekém by mezi mladšími žákyněmi brala i Alice V. za výkon 360cm. Ta ale soutěžila za obec Lobendava, a navíc za žákyně starší, takže si na medaili bude muset počkat. (V kategorii mladších žákyň se nám sešly hned tři sportovkyně, a tak jsme si mohli dovolit jednu půjčit sprátenelé Lobendavě, která má děti chronický nedostatek. I to ukazuje na úspěšné tažení vilémovských sportovců).

Děti, které si domů památku z blyštivého kovu nedonesly, zůstaly často svými výkony stupňům na dohled a svým bodovým přínosem přispěly v nemalé konkurenci k vynikajícímu celkovému výsledku. Vilémov kromě výše zmíněných medailistů reprezentovali: starší žákyně Emílie Zitová, starší žáci Nathanael Santos a Roman Havlíček, mladší žákyně Terka Černá, mladší žák Kuba Krobot, v přípravce a „minipřípravce“ Květa Bucharová, Eva Kadová, Ondra Trávníček, Dan Krobot, Dorka Vejražková a

Honzík Hanák. Před všemi klobouk dolů za jejich odvahu a nasazení!

A aby nebylo té chvály málo, je potřeba zmínit, že celodenní pobyt na stadionu všem zpříjemnil stánek s občerstvením, o které se v netradičních rolích starali páni starostové, usmívali se na všechny hlavodce a hlavně žiznivce a pro každého měli nejen něco na zub, ale i vlídné slovo.

V neposlední řadě je také třeba zmínit skutečnost, že nám pobyt zpříjemnila genialita vilémovského realizačního týmu. Každá dvojice sportovců měla totiž k ruce jednu milou „tetu“, která děti (nejen ty jí svěřené), povzbuzovala, upomínala, dohledávala, chválila, napájela, chválila, popoháněla a zase chválila... Díky vší té péči se (alespoň z naší strany) obešlo vše beze zmatků, a díky vší té chvále odjížděli všichni domů s příjemným pocitem, že se podíleli na pěkné věci a kromě toho, že se pro ten den ulili ze školy, dali také spoustě dalších lidí důvod být hrdí na to, kde a s kým žijeme. A to vždycky stojí za to! Tak sportu zdar a ať to napěsrok zase cinká!

Mgr. Jitka Vejražková

Pozn. redakce: Za krásné fotografie děkujeme paní Mgr. Jitce Vejražkové

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

DEN MAMINEK V NAŠÍ ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

V pátek 17. 5. se v naší družince uskutečnilo setkání s maminkami našich dětí. Navázali jsme na tradiční Den matek a oslavili ho v naší družině. Měla to být zahradní slavnost, ale počasí nám nepřálo, tak jsme zůstali ve škole. Maminky jsme přivítali společnou písni hraním na Orffovy nástroje a přednesem básní a říkadel. Potom si děti nafoukly balónky, popsaly je a vyzdobily s nimi naši družinu. Dalším překvapením byly připravené úkoly, které musely maminky plnit. Děti připravené lístečky s úkoly schovávaly a maminky je hledaly a společně s dětmi pak řešily.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Poté jsme přešli do vedlejší místnosti, děti rozdaly maminkám kytičky, které jsme společně zasadili a těšili se na společné kafičko. Připravili jsme pohoštění pro děti a pro maminky a ochutnávali samé dobroty. Jako další překvapení bylo společné tvoření klíčenek a drhání

přívěsků. Pro některé maminky to byla novinka a rády se přiučily něčemu novému.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Na závěr nás děti naučily písničku, při které byla i legrace. Odpoledne plné překvapení se vydařilo. Zažili jsme atmosféru plnou pohody, radosti, smíchu a vzájemné blízkosti. Nejhez-

čím dárkem pro děti je pozornost rodičů. Děti zbožňují hraní s rodiči, dochází ke vzájemnému sblížení. Odpoledne plné překvapení se vydařilo.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Velké poděkování patří těm, kteří k nám přišli a všem, kteří nám zpříjemnili odpoledne připravenými dobrůtkami.

Marita Müllerová

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

OSTATNÍ

■ Setkání jubilanů

Ve čtvrtek 13. června jsme měli opět tu čest setkat se s našimi jubilanty. Jak je již zvykem, i tentokrát bylo setkání přichystáno v obřadní místnosti obecního úřadu.

Paní místostarostka všem jubilantům jménem obce popřála všechno nejlepší k jejich narozeninám, zejména pevné zdraví, štěstí, pohodu a optimismus. Popřála jim také, aby i nadále trávili své dny se svými blízkými a úspěšně se věnovali všemu, co je naplňuje a dělá šťastnými.

Přestože se sešlo o něco méně jubilantů než obvykle, atmosféra pozdního odpoledne a podvečera byla opět přátelská a příjemná. Dámy a pánové s námi sdíleli své vzpomínky na minulé léta a dělili se o neuvěřitelné zážitky, které jim život přinesl. S většinou s nich jsme si slíbili, že se za pár týdnů znovu potkáme na Vilémovské pouti, která se letos koná 10. srpna od 10 hodin u sportovní haly. Setkání jubilantů bylo opět organizováno ve spolupráci s Dámským klubem a zaměstnanci obecního úřadu. Nechybělo ani drobné občerstvení a dárky pro naše oslavenky a oslavence.

Již nyní se těšíme na poslední setkání jubilantů tohoto roku, které je naplánováno na září 2024.

GT

Na fotografii zleva: Mgr. Bohuslava Bydžovská, paní Magda Pechmanová, paní Margita Margalová, paní Alena Remenárová, paní Gertruda Romová, paní Helena Voráčková, paní Bedřiška Umerová, pan Ladislav Toušek a pan Werner Lassig.

■ Turnaj v přehazované

Naši malí volejbalisté celoroční snažení zakončili turnajem v přehazované. Každý ze čtyř týmů si zvolil své jméno a svůj motivační pokřik. Měli jsme tým Spartanů, KFC, Víl a Hvězd. Publikum nám utvořil početný stav rodičů a prarodičů. Vytvořili skutečně skvělou atmosféru. Zvítězil tým Spartanů, kteří si odnesli medaile a volejbalové míče. Zkrátka nepři-

šli ani ostatní soupeřící. Pro každého se za skutečné výkony našla odměna. Celý turnaj jsme zakončili zápasem dětí a rodičů, kde samozřejmě vyhrály děti. Tímto všem zúčastněným děkujeme a rodičům obzvláště! Těšíme se na trénované volejbalisty i v příštím školním roce. Pozn.: rodiče, začněte trénovat!

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Sandra Raková

■ Obec Vilémov hledá kandidáty na pozici KRONIKÁŘ/KA

Obec Vilémov hledá kandidáty na pozici KRONIKÁŘ/KRONIKÁŘKA

Obec Vilémov hledá kandidáty na pozici KRONIKÁŘ/KA. Hledáme zodpovědnou a pečlivou osobu, která by měla chuť vést naši obecní kroniku.

- Kronika obce Vilémov je vedena elektronicky.
- Pro nového kronikáře/kronikářku zajistíme odborné proškolení.
- Termín zahájení činnosti možný IHNEDE.

Stručná náplň práce:

- Vedení a aktualizace elektronické kroniky obce.
- Zaznamenávání důležitých událostí a aktivit v obci.
- Zaznamenávání důležitých událostí a aktivit v celorepublikové měřítku.
- Spolupráce s obecním úřadem v oblasti sběru dat.
- Komunikace s dalšími institucemi, případně organizacemi.
- Archivace dokumentů a záznamů.

Profil vhodného kandidáta:

- Minimálně středoškolské vzdělání s maturitou

- Znalost práce na PC (Word, Excel).
- Pečlivost, spolehlivost a zodpovědnost.
- Zájem o historii a dění v obci.

Nabízíme:

- Pracovní poměr a odměnu v rámci DPP/DPČ.
- Možnost podílet se na dokumentaci historie obce. Školení pro kronikáře.
- Podrobnější informace v rámci osobního pohovoru

V případě zájmu, nebo jakýchkoliv dalších dotazů, nás neváhejte kontaktovat. Kontaktní osoba: Gabriela Trojanová, tel.: 608 411 261, email: mistostarosta@vilemov.cz

Těšíme se na Vaše přihlášky!
Obec Vilémov

■ Inzerce

Nabízíme k prodeji dvě rozkládací váleudy (k prodeji i samostatně). Jednu malou (modrá), vhodnou spíše do dětského pokoje. Druhá, oranžová, je velká po rozložení 1 a půl lůžka. Cena dohodou, odvoz vlastní (Vilémov). Spěchá! Kontakt pro zájemce: +420 607 608 725

